

30 Ιανουαρίου 2014

Σκήτη της Αγίας Άννης .Ιερά Μονή Χοζεβά

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Το κοιμητήριο και το σπήλαιο της Αγίας Άννης.

Σε απόσταση λίγων βημάτων από την Μονή, ανακαλύφθηκε το 1880 από τους Πατέρες της Μονής του Αγίου Σάββα, το αρχαίο κοιμητήριο της Μονής, ένα μεγάλο δηλαδή σπήλαιο καταλλήλως διαμορφωμένο. Στην οροφή του σπηλαίου σώζονται διαφόρων τύπων σταυροί των πρώτων χριστιανικών αιώνων. Το κοιμητήριο έχει απειράριθμα άγια λείψανα. Οι δε επιγραφές μαρτυρούν ότι έχουν ταφεί Αρχιερείς, Αββάδες, Πατέρες, Πρεσβύτεροι, Αρχιδιάκονοι, Διάκονοι, Μοναχοί, Διακόνισσες και λαϊκοί. Κατά την εύρεση του κοιμητηρίου, καθώς οι μοναχοί μπήκαν σε αυτό, είδαν ολόκληρα άγια σώματα να κείτονται το ένα πάνω στο άλλο· μερικά δε εξ αυτών έφεραν επί της κεφαλής των στεφάνους, και σε άλλα δίπλα τους ποιμαντορικοί ράβδοι.

Πάνω ακριβώς από το κοιμητήριο, επί αποκρήμνων βράχων και σε ύψος πάνω από 40 μέτρα, σώζεται ένα σπήλαιο. Από σκάλα που βρίσκεται στο εσωτερικό του σπηλαίου, ανεβαίνουμε στην αρχαιότατη και μικρή Εκκλησία της Αγίας Άννης. Η εκκλησία βρίσκεται στο μέσο σχεδόν του βράχου και κοσμεύεται δια τοιχογραφιών του 6ου αιώνου μ. Χ. Άνωθεν της λαξευμένης στον βράχο Αγίας Τραπέζης, είναι ζωγραφισμένη η λεγόμενη Μεγάλη Δέησις, δηλαδή ο Παντοκράτορας στο κέντρο, η Παναγία στα δεξιά, και ο Πρόδρομος στα αριστερά. Ο Κύριος κάθεται ενθρονισμένος επί των νεφελών του ουρανού, ευλογών τους πάντας και τα πάντα. Η Αγία Τράπεζα, λόγω του ακατάλληλου του μέρους, κοιτάει βορειοδυτικά και σε αυτό το σημείο είναι ζωγραφισμένη ο Κύριός μας σταυρωμένος, η Παναγία και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος. Παραπλεύρως, βρίσκονται 4 Μεγαλομάρτυρες έφιπποι. Ο πρώτος Άγιος είναι δυσανάγνωστος, ενώ οι άλλοι τρεις είναι· ο Άγιος Λεόντιος, ο Άγιος Γεώργιος και ο Άγιος Θεόδωρος. Πλησίον της Προθέσεως η Πλατυτέρα. Οι περισσότερες τοιχογραφίες είναι δυσανάγνωστες.

Μια αξιοπερίεργη είναι στα νοτιοδυτικά του ναού, και εικονίζει ένα ζαρκάδι (δορκάς) πάνω στα όρη να τρώγει κρίνα. Αυτή η εικόνα συμβολίζει την Παναγία μας. Η συμβολική αυτή εικόνα βρίσκεται στο Θεοτοκάριο, το βιβλίο δηλαδή που περιέχει κανόνες της Παναγίας μας, οκτώ σε κάθε ήχο. Ποιό συγκεκριμένα, είναι το κάτωθι τροπάριο, ευρισκόμενο την Δευτέρα εσπέρας του πλ. α΄, ψαλλόμενο προς το Χαίροις ασκητικών, ποίημα του Αγίου Μάρκου του Ευγενικού:

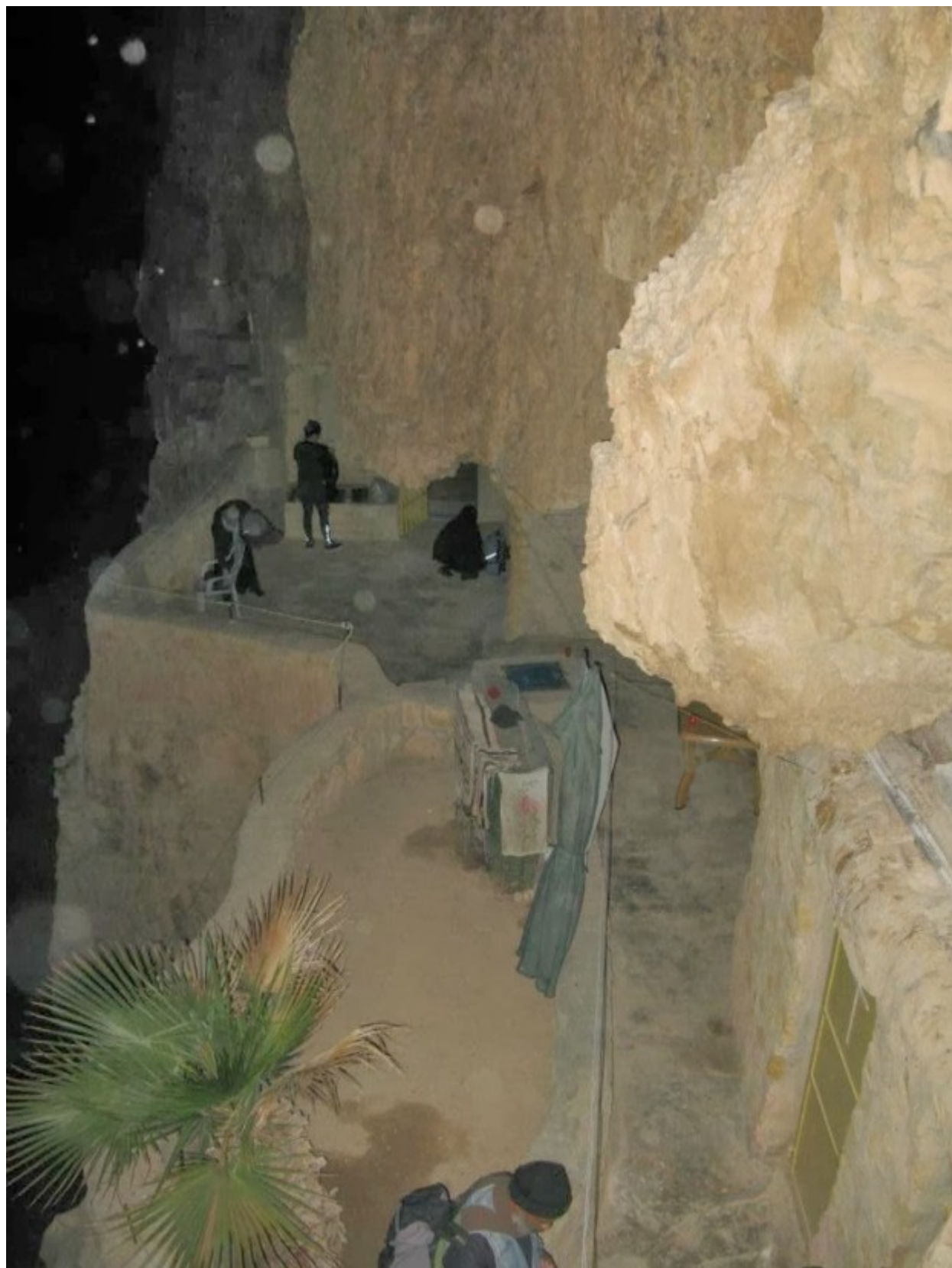
Χαίροις, Παρθενομήτορ Αγνή, η απλουστάτη και αμίαντος δάμαλις, τον μόσχον η τετοκυία, τον μυστικόν του Θεού, αμνάς καθαρά τε και πανάσπιλε. Δορκάς εν τοις όρεσιν, αρωμάτων η βόσκουσα, και νεμομένη, εν τοις κρίνοις αείποτε, θείαις

χάρισι, και τρυφαίς ταις του Πνεύματος. Έλαφος η ταχύδρομος, τους όφεις η κτείνουσα, τους νοητούς και Σων δούλων, πόρρωθεν τούτους ελαύνουσα. Χριστού χαίρε Μήτηρ, του παρέχοντος τω κόσμω, το μέγα έλεος.

Γ) Τα ασκητήρια περίξ της Μονής.

Λίαν πρωί, περί ώρα τρίτη πρωϊνή, ξεκινήσαμε δια τα ασκητήρια της Αγίας Άννης, γιατί η θερμοκρασία υπό σκιαν κατά τις ώρες 8:00π.μ-5μ.μ βρίσκεται στους 35 με 37 βαθμούς. Τα σπήλαια αυτά απέχουν από την Μονή περί τα 20 λεπτά. Πήραμε μαζί μας και μια ξύλινη σκάλα 5 μέτρων, δια να μπορούμε να ανερχώμεθα σε αυτά τα απόκρημνα σπήλαια. Την περίοδο του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, αρκετοί εκ των ασκητών της περιοχής τα εγκατέλειψαν και πήγαν δια ασφάλεια να μείνουν στα εν Παλαιστίνη ελληνικά μοναστήρια. Αργότερα, οι ντόπιοι Άραβες κατέστρεψαν εξ ολοκλήρου αυτά. Στα περισσότερα ανεβήκαμε με την σκάλα, όχι χωρίς να κινδυνέψει η ζωή μας. Όμως, το χειρότερο ήταν τα αναρίθμητα σμήνη νυχτερίδων που πετούσαν πάνω μας· η δε δυσσομία ήταν ανυπόφορη. Οποία λύπη κατέλαβε την ψυχήν μας. Στις εκκλησίες των σπηλαίων σώζονται αρχαία μωσαϊκά, και ελάχιστες τοιχογραφίες. Μπήκαμε στην αρχαιοτάτη εκκλησία της Αγίας Άννης. Η σκήτη αυτή ονομάζεται υπό των ντόπιων Ντερ Μπενάτ (Μοναστήρι των Παρθένων), γιατί στον χείμαρρο αυτόν βάπτιζαν οι παρθένοι τις κατηχηθείσες εις το χριστιανισμό, γυναίκες. Είναι όμως άγνωστο σε μια εποχή έφυγαν οι παρθένοι και εγκαταστάθηκαν οι ασκητές. Στην σκήτη αυτή σωζόταν και το πόδι της Αγίας Άννης, διατηρούν και την επιδερμίδα. Οι Πατέρες, εξ αιτίας των πολυπληθών επιδρομών των διαφόρων εθνών, των ληστών και των κακώσεων που υφίσταντο από αυτούς, πήραν το ιερό λείψανο της Αγίας Άννης και ανεχώρησαν δια το Άγιον Όρος, δημιουργήσαντες δε εκεί την υπάρχουσα σκήτη της Αγίας Άννης.

Αγία Πόλις Ιερουσαλήμ.

27 Ιουλίου 1947

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr